

عنوان مقاله:

دین از نگاه میرچا الیاده

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 44، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حسن قنبری - دانشگاه ایلام، دانشیار

خلاصه مقاله:

در این مقاله ابتدا به روش پدیدارشناسی الیاده و تقابل آن با روش های تحویل گرا اشاره می شود. در ادامه برای تبیین پدیده ی دین در اندیشه ی الیاده، به مفهوم کلیدی امر مقدس در اندیشه ی مردمان اولیه (دینداران) پرداخته می شود؛ در این زمینه به اهمیت مفاهیم مکان و زمان مقدس در فرهنگ مردمان اولیه پرداخته می شود و بیان می شود که انسان دیندار با باورمند شدن به مکان مقدس، در واقع به تقلید از کار خدایان، جهان بی نظم و متشتت را به نظم در می آورد و زمان مقدس نیز در اندیشه ی دینداران در واقع به معنای همزمان شدن با خدایان است. در ادامه به وجودشناسی مردمان اولیه پرداخته می شود که به عقیده ی الیاده، وجودشناسی این مردمان اساسا با وجودشناسی انسان مدرن تفاوت دارد. در این وجودشناسی، همه ی فرآورده ها و کنشها تا بدان اندازه که در یک واقعیت متعالی مشارکت دارند، معنا دارند. در اندیشه ی مردمان اولیه، واقعیت های برتر (خدایان، نیاکان، قهرمانان اسطوره ای...) و نیز رویدادهای مربوط به این واقعیت های برتر، بر واقعیت های عادی پیشی می گیرند. در ادامه پرسش از خاستگاه دین مطرح می شود و بیان می شود که در رویکرد الیاده و به طور کلی در رویکردهای پدیدارشناختی، بحث از منشا دین اهمیت چندانی ندارد. در پایان هم نکته هایی به عنوان «بررسی» آمده است.

کلمات کلیدی:

اقوام اولیه، الیاده، دین، مقدس، نامقدس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888540>

